

melse er bleven udelukket af Lovudkastet, saaledes som det er kommet fra Folkethinget. Jeg anseer ogsaa den Bestemmelse, der findes i § 6, angaaende Commissionernes Sammensætning, for at være heldig, og jeg finder i det Hele, at, uagtet der vistnok kan diskuteres over mange Enkeltheder i Anordningen, saa er dog det Rette her truffet saaledes, at man kan være vel tilfreds dermed, men, selv om jeg kunde have Mere at erindre imod denne Lov i det Hele, end jeg har, saa vilde jeg dog stemme for, at Loven blev antagen, som den er, fordi jeg finder, at det baade er en uafviselig moralsk Nødvendighed og af stor Interesse for det hele Statssamfund, at man snarest muligt forhjaelper vore jydske Brødre, der have lidt ved Krigsoverfaldet, til den Erstatning, som billigt tilkommer dem, og isærdeleshed ogsaa afhjaelper den Uvisshed, der vil finde Sted, hvis Loven ikke nu udkommer, og jeg forudsætter, at, dersom der blev foretaget her nogen Ændring i Loven, vilde det ikke letteligt være muligt, at den kunde udkomme, førend Rigsdagen gik fra hinanden, hvilket vilde være høist beklageligt.

Justitsministeren: Det er vel ikke af nogen praktisk Nytte, at jeg fremsætter nogle Bemærkninger i Anledning af den høitærede sidste Talers Foredrag; thi jeg indseer vel, at det er, som han ogsaa der antydede, en uafviselig Nødvendighed, at nærværende Lov kommer ud, og for at den skal komme ud i nærværende Session vil det ogsaa være nødvendigt, at der ikke i den indkomne saadanne Forandringer, der kunde bringe den tilbage til yderligere Forhandling i Folkethinget. Men jeg har dog ikke fundet mig overbevist om Rigtigheden af de Argumenter, som den høitærede Taler har anført for, at den Erstatning, der fra Regjeringens Side var tilstillet at skulle tillægges Kjøbstædernes Brandforsikringsfond, er udgaaet. Jeg har i Folkethinget udtalt mig for, at jeg troede, at der tilkom Kjøbstædernes Brandforsikring ligesaa vel Erstatning for den dem tilføjede Skade, som en saadan overhovedet er tillagt alle Statens skadelidte Indvaanere. Det forekommer mig, at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til, at disse Interessentfaber, nemlig Brandfor-

sikringsfondene, deels for Kjøbstæderne og deels for Landet, fordi de omfattede et stort Antal Indvaanere, derfor skulle have mindre Krav paa at erholde Lindring i de Ulykker, som Krigen har medført, end Andre. Der er jo mange af Statssamfundets Medlemmer, som efter dette Lovforslag, naar det udgaaer som Lov, ville erholde Erstatning, selv om det ikke bevises, at de trænge til en saadan Erstatning, og selv om de uden at erholde Erstatning vilde kunne bære de Tab, som de have lidt. De befinde sig i saa Henseende altsaa, synes mig, under samme Forhold, som de Brandforsikringsfond, der nu have maattet udrede den fuldstændige Godtgjørelse for de lidt Tab, og som synes mig maatte indtræde i de paagældende Skadelidtes Sted med det billige Krav paa en Godtgjørelse, som der kunde have tilkommet de oprindelig Skadelidte. Der er nemlig her ikke Spørgsmaal om Forholdet mellem Brandforsikringsfonden og de Skadelidte; det er engang afgjort ved Domstolene, at det paaligger Brandforsikringsfondene at erstatte ogsaa den ved Fjendehaand fremkomne Brandskade; derom er der ikke mere Tale. Derimod er Spørgsmaalet, om Brandforsikringsfondene som Repræsentanter for Interessentfaberne nu have Ret til at indtræde i de Brandskadelidtes Sted med Hensyn til den Erstatning, der fra Statskassen er tilstaaet alle andre af de Skadelidte, og jeg seer da ikke nogen væsentlig Grund hvorfor, som sagt, ikke denne Ret maatte tilkomme Brandforsikringsfondene, ikke fordi jeg vil ansee det som nogen i det strenge Rettsbegreb grundet Regel, at Staten skal udrede Erstatning for Krigsskade, men fordi jeg, naar Staten engang føler sig opfordret til at komme alle andre Skadelidte til Hjælp, ikke skjønner, at der er nogen Grund til at undtage visse Interessentfaber, som have maattet lide et stort Tab. Det er dog ganske vist, at Kjøbstæderne, som saadanne, naar der tillægges Erstatning for Krigsskade, maae bidrage til at udrede de Bekostninger, som udfordres, for at Statskassen kan sættes istand til at udrede denne Krigsskade, og saa seer jeg ikke, hvorfor Kjøbstæderne skulle være undtagne fra den Regel, at alle Statens skadelidte Indvaanere skulle have Deel i den Erstatning, der ydes de Ska-